

ת"פ (באר שבע) 25800-07-23 - מדינת ישראל נ' פהד אבו עראר

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 25800-07-23 מדינת ישראל נ' אבו
עראר

לפני כבוד השופטת אורית קרץ

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
ע"י

נגד

הנאשם
פהד אבו עראר
ע"י ב"כ עוה"ד מריה מזאוי מרשי

גזר דין (ללא הרשעה)

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
2. מעובדות כתב האישום עולה כי בתאריך 05.05.23, במעבר מיתר, הנאשם החזיק סכין ברכבו (עמ' 5 ש 7 לפרוטוקול) מבלי שהוכיח כי החזיקה למטרה כשרה.
3. ביום 01.05.24 הצדדים הודיעו כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, יופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן, שיבחן גם לבקשת ב"כ הנאשם את אפשרות ביטול ההרשעה, ולאחר קבלת התסקיר הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן

4. ביום 22.09.24 הוגש תסקיר שירות מבחן אשר המליץ לבטל את הרשעת הנאשם ולהשית עליו ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף של 100 שעות.
5. מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 19, רווק ומתגורר בערערה בנגב עם הוריו. עובד בעבודות מזדמנות בתחום הספרות והריצוף מזה כשנה, סיים 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית. בקיץ 2023 החל ללמוד מכינה ללימודי רוקחות בירדן אך עקב מלחמת "חרבות ברזל" דחה את לימודיו בשנה. כיום נמצא בתהליכי הרשמה לתואר ברוקחות בירדן, שם יגור עד סיום לימודי התואר (הוצגו בפני שירות המבחן מסמכים מאמתים).
6. שירות המבחן סקר את נסיבות חייו של הנאשם, המסגרת המשפחתית בה גדל, התבגרותו וקשיים שהתמודד עימם במהלך חייו. מסקירת המסגרת המשפחתית עולה כי האב תושב הרשות הפלסטינית בעל אישור שהייה ארעי בישראל אינו עובד ולא מתקיים מקצבאות,

נתפס כחודשיים לפני מועד עריכת התסקיר עקב סיום אשרת שהייה, האם מתקיימת מקצבת נכות בשל בעיות בריאותיות ובני המשפחה המורחבת נרתמים לעזור בכלכלת הבית.

7. בסקירת ההיסטוריה העבריינית של הנאשם צוין כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

8. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה צוין כי הנאשם מודה בביצוע העבירה, מביע חרטה ולוקח אחריות מלאה על ביצועה. מסר כי הסכין שנמצאה ברכבו הינה סכין מסורתית של בן דודו, שהצטלם עמה בחתונה של משפחת אביו בחברון, והניח אותה ללא כוונה זדונית ברכב. הנאשם מסר כי הוא מודע למוצרים שניתן להעביר במעבר ומקפיד לסרוק את הרכב לפני המעבר.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית. הוא מסר שהאירוע חריג להתנהלותו ולאורחות חייו ושהוא לא רואה בעייתיות בהתנהלותו בגינה נדרשת התערבות טיפולית.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא בעל סיכויים גבוהים לשיקום וסיכון נמוך להתנהגות עוברת חוק - בחור צעיר, בעל תקשורת טובה, מבטא בגרות ואחריות לתפקידים בחייו, נעדר עבר פלילי, בעל שאיפות ומוטיבציה ללימודים ולקידום חייו, גדל במשפחה בעלת ערכים חיוביים המהווה עבורו גורם תמיכה משמעותי ויציב וההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע. מנגד שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה להפעיל שיקול דעת ופעל באופן שאינו מתאים לאורחות חייו.

10. על פי הערכת שירות המבחן, הנאשם נעדר דפוסים עבריינים וההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע בפני ביצוע עבירות נוספות. בשל אי נזקקות טיפולית ורצונו של הנאשם להמשיך בלימודיו לתואר שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפנים את חומרת העבירה והפיק את הלקחים והמליץ לבטל את ההרשעה לאור חשש שהרשעה תפגע בעתידו המקצועי של הנאשם כרוקח ולהשית עליו ענישה שיקומית בדמות 100 שעות לתועלת הציבור.

טענות הצדדים לעניין העונש:

11. **ב"כ המאשימה** טענה למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וביקשה להשית על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם בשים לב לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי.

12. **ב"כ המאשימה** עמדה בטיעוניה על הערכים המוגנים שנפגעים בעבירת החזקת סכין שלא כדין ועל הנזקים שיכולים להיגרם כתוצאה מביצוע העבירה והפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן.

13. באשר לבקשת הנאשם לבטל את הרשעתו ב"כ המאשימה טענה כי לא הוכחו התנאים הקבועים בהלכת כתב לסיום הליך ללא הרשעה - נסיבות העבירה הן חמורות ולא הוכחה פגיעה אפשרית בשיקום הנאשם.

לטענת המאשימה, הנאשם נמצא בתהליכי רישום ללימודי רוקחות ולא די באפשרות תיאורטית לפגיעה במקור פרנסתו של הנאשם כרוקח ובפגיעה בדימויו העצמי כדי לעמוד בתנאי הדורש הוכחת נזק מוחשי - קונקרטי לביטול הרשעה בדין.

14. **ב"כ הנאשם** ביקשה לאמץ את המלצות שירות המבחן ולסיים ההליך בעניינו של הנאשם ללא הרשעה בשל גילו הצעיר במועד ביצוע העבירה (18) והאפשרות שהרשעה תפגע ביכולתו לעסוק כרוקח. לחילופין ב"כ הנאשם עתרה למתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה ושל"צ עד למאסר קצר שירוצה בעבודות שירות.

לתמיכה בטענתה ב"כ הנאשם הפנתה למספר פסקי דין בהם בוטלו הרשעות נאשמים, אתיחס לחלקם בהמשך.

15. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה ב"כ הנאשם ביקשה להתחשב בכך שמשפחתו של הנאשם מתגוררת בדהריה והוא עובר את המחסום בתדירות גבוהה ובטענת הנאשם ששכח שהסכין נמצאת ברכבו ולא הייתה לו כוונה לעשות בה שימוש ולראיה כאשר הוא עוכב במחסום, הוא לא נלחץ, שיתף פעולה עם החיפוש שבוצע ברכבו וכאשר הסכין נמצאה בתא הכפפות שברכבו, הוא לקח אחריות באופן מידי וטען כי הוא אוסף סכינים.

יאמר כבר, העובדות שציינה ב"כ הנאשם לא קיבלו ביטוי בעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם ולא ניתן להתחשב בהן.

16. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ב"כ הנאשם הפנתה לתסקיר שירות המבחן בו צוין כי הנאשם הוא בן למשפחה נורמטיבית ותומכת, בעלת ערכים חיוביים, שלא מעורבת בפלילים ומתגוררת בארץ מזה 18 שנה וביקש להתחשב בהתרשמות שירות המבחן ממוטיבציה ושאיפות ממשיות ללימודים, ללא אופי או דפוסים עברייניים, ברתיעת הנאשם מההליך הפלילי, בהפנמה והפקת הלקחים ובמחירים המשפחתיים שמשפחת הנאשם משלמת.

17. **הנאשם** ציין בדברו האחרון כי הוא אמור להתחיל ללמוד בעמאן למחרת הדיון וכי הוא מתרגש מהמעמד.

ראיות לעונש

18. לא הוגשו ראיות לעונש.

דיון והכרעה:

קביעת מתחם העונש ההולם -

19. הצדדים מסכימים כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל.

20. לאחר שבחנתי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה, עמדת הצדדים באשר למתחם העונש ההולם מקובלת עלי, כפי שיפורט להלן:

21. **הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות:** עבירת החזקת סכין פוגעת בערכים של שמירה על הסדר הציבורי וביטחון הציבור.

22. בע"פ 2508/21 **עבד אלגואד נאסר נ' מדינת ישראל** (נבו 07.06.2022), עמד בית

המשפט העליון על הנזק שצפוי להיגרם לחברה מביצוע עבירת החזקת הסכין:

"אין צורך להכביר מילים על החומרה היתרה הטמונה בעבירות אלימות המבוצעות באמצעות סכין, שלעתים המרחק ביניהן לבין גרימתה של תוצאה קטלנית קצר עד מאוד. חומרתן של עבירות אלו, כמו גם שכיחותן ופוטנציאל הנזק הרב שלהן, מחייבים ענישה מחמירה שתביא להרתעת היחיד והרבים".

23. **מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בענייננו:** הסכין נמצאה ברכבו של הנאשם, לא על גופו, לא נעשה בה שימוש לרבות כאמצעי מאיים ולא נלוותה לעבירה עבירת אלימות. בנסיבות אלה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא במידה נמוכה.

24. **מדיניות הענישה הנוהגת -** בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי בנסיבות של החזקת סכין ברכב נקבע מתחם ענישה דומה למתחם לו עותרים הצדדים, שנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות.

כך למשל בפסק הדין בעפ"ג 42613-01-16 **איאד איברהים נ' מדינת ישראל** (6.6.2016): הנאשם החזיק סכין מתקבעת ברכבו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי. ערעור על אי ביטול הרשעה נדחה לאחר שהנאשם ביקש לחזור בו מהודאתו ללא כל טעם המצדיק חזרה מהודאה; בת"פ 33017-01-21 **מדינת ישראל נ' אריאל פרידמן** (30.10.22): הנאשם החזיק בסכין מקובעת באורך של כ-19 ס"מ בתיק ברכבו. בית משפט שלום קבע מתחם עונש הנע בין חודש מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל, חרג מהמתחם נוכח שיקולי שיקום וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 4 חודשי מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים; בת"פ 29414-02-20 **מדינת ישראל נ' יעקב אמסלם** (31.01.23): הנאשם החזיק סכין מתקבעת שאורך להבה כ-10 ס"מ בתוך תא הכפפות ברכבו. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי ל-5 חודשי מאסר וגזר על הנאשם בשל חלוף הזמן והעדר עבר פלילי 3 חודשי מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים. ערעור ובר"ע על הכרעת הדין נדחו; בת"פ 57163-03-17 **מדינת ישראל נ' דן אברהם פור** (10.10.18): הנאשם החזיק ברכבו בסכין מתקבעת. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין מאסר על תנאי לצד צו שירות לתועלת הציבור לבין 6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות וגזר על הנאשם בעל עבר פלילי הכולל 4 עבירות קודמות (אחת ממין העניין) 6 חודשי מאסר על תנאי וצו של"צ בהיקף של 180 שעות.

25. **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה -** במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להתחשב בעובדה שהסכין נמצאה ברכבו של הנאשם ולא על גופו, היא לא הייתה מוסלקת, לא נעשה בה שימוש לרבות כאמצעי מאיים ולא נלוותה לעבירה עבירת אלימות. מנגד, התחשבותי בפוטנציאל הנזק של החזקת סכין להסלים כל תקרית אלימות ולגרום לתוצאות קטלניות.

26. בנסיבות העניין, בהתחשב בפגיעה בערכים המוגנים, בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאתי לקבוע כאמור כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין מאסר על תנאי ו/או צו של"צ ועד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

הבקשה לביטול הרשעה:

27. סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כי משהוכחה אשמתו של נאשם בביצוע עבירה פלילית, יש להרשיעו. סעיף 71 לחוק העונשין התשל"ז-1977 וסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי התשמ"ב-1982 קובעים את המסגרת הנורמטיבית, המאפשרת לבית המשפט להימנע מהרשעתו של אדם, אף אם נמצא כי הוא עבר עבירה פלילית.
28. ההלכה הפסוקה קבעה כי הימנעות מהרשעה היא חריג שבחריגים. בהתאם לפסיקה, בית המשפט יחרוג מכלל הרשעת נאשמים שנמצאו אשמים רק בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ר"ע 432/85 **גדעון רומנו נ' מדינת ישראל** (נבו, 21.8.85)).
29. בע"פ 9893/06 **אסנת לאופר נ' מדינת ישראל** (נבו, 31.12.07) בית המשפט הבהיר כי סיום הליך ללא הרשעה פלילית יהיה: "**במצבים חריגים, מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי - חברתי הכללי...**".
30. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3) 337, 342 (להלן: הלכת כתב)** בית המשפט קבע שני תנאים מצטברים לסיום הליך ללא הרשעה: "**ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים**".
31. מלבד התנאים המצטברים השופט ליון פירט בהלכת כתב מספר שיקולים מנחים שיש להביא בחשבון בבחינת אפשרות סיום הליך ללא הרשעה פלילית:
- " **א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס התנהגות כרוני או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות על ביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם.**"
32. התנאים שנקבעו בהלכת כתב יפים לבגירים וצעירים כאחד ואולם ניתן למצוא גם מקרים שבהם בתי המשפט לרבות בית משפט עליון חרגו בנסיבות של נאשמים צעירים מהכלל המחייב הוכחת קיומה של פגיעה קונקרטיית בעתידו או בתעסוקתו של הנאשם. כך, למשל, בע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו, 20.06.2013) נקבע: "**... לגישתי, יש מקום להתחשב במסגרת שיקולי הענישה בייחודיותה של קבוצת ה"בגירים צעירים". חשוב להבהיר כי אין בקביעתנו זו כדי לקבוע כי בגזירת עונשם של קבוצה זו, יש לשקול שיקולים זהים לאלו של קטינים. יחד עם זאת, על בית המשפט בקובעו את עונשו של "בגיר צעיר" לייחס לגילו משקל משמעותי. במסגרת זאת, עליו לשקול בין היתר את קרבתו לגיל 18, ההשפעה האפשרית**"

של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו. הכול כעולה מתסקיר המבחן שיוגש בפניו בטרם גזירת העונש";

בע"פ 4466/13 נתנאל אסולין פורטל נ' **מדינת ישראל** (נבו, 22.05.014) בוטלה הרשעה של צעיר בן 18 ו - 11 חודשים בעת ביצוע עבירה של סיוע לשוד. נקבע כי " **הדעת נותנת שהיותם ב"תקופת המעבר" שבין קטינות לבגירות, על סימני השאלה והערפל באשר לעתיד המובנים בה, היא גורם שיש להידרש אליו, תוך שיקול כל מקרה לגופו והנסיבות";**

בע"פ 111/14 פלוני נ' **מדינת ישראל** (נבו, 01.04.2014) בית המשפט העליון ביטל הרשעה של שני נאשמים בעבירות סחיטה באיומים וקשירת קשר לפשע. ביחס לאחד מהם לכל הפחות צוין כי לא הוכח קיומו של נזק קונקרטי. בית המשפט ציין כי אחד הנימוקים לסיום ההליך ללא הרשעה הוא גילם של הנאשמים " **לאפשר למערערים להתחיל את חייהם הבוגרים כאשר גיליון ההרשעות שלהם נקי";**

בע"פ 26443-03-15 פבל גוטרמן ודניאל גורביץ' נ' **מדינת ישראל** (נבו, 30.8.15), נקבע כי בין שני הפרמטרים הנלקחים בחשבון לצורך בחינת שאלת אי ההרשעה מתקיימת מעין 'מקבילית כוחות': " **ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטיה, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם...**"

מן הכלל אל הפרט -

33. יישום המבחנים שנקבעו בהלכת כתב בענייננו מוביל למסקנה כי עניינו של הנאשם ראוי להימנעות מהרשעה לאור נסיבות ביצוע העבירה, לאור פגיעה אפשרית בשיקום הנאשם, לאור גילו הצעיר של הנאשם היום ובעת ביצוע העבירה והשתייכותו לקבוצת ה"בגירים הצעירים" ומכיוון שמרבית השיקולים שמנה כב' השופט לזין בהלכת כתב מתקיימים בעניינו של הנאשם ובכללם ההודאה, לקיחת אחריות, נסיבות ביצוע העבירה, הגיל הצעיר, הערכת שירות המבחן מסיכויים גבוהים לשיקום וסיכון נמוך להישנות עבירות.

להלן הפירוט:

נסיבות ביצוע העבירות מאפשרות את סיום ההליך ללא הרשעה

34. כאמור לעיל, בית המשפט העליון עמד לא אחת על הצורך להוקיע את השימוש הנרחב בסכינים ועל החומרה הגלומה בביצוע העבירה בשל הפוטנציאל לפגיעה בגופו של אדם כתוצאה מביצוע העבירה (ר' ע"פ 848/12 חלפאללה נ' **מדינת ישראל** (נבו, 18.12.12).

בעפ"ג 44030-02-22 ג'רייס נ' **מדינת ישראל** (נבו, 7.7.22) נקבע ע"י בית המשפט העליון כי " **מדיניות הענישה בעבירה בה עסקינן מחייבת העברת מסר תקיף ומרתיע. גישה מחמירה זו מתחייבת נוכח נפיצות העבירה בה עסקינן וגם הסיכון שהיא מקפלת בחובה בשל הקלות בשליפת סכין או אגרופן והשימוש בהם בכל סכסוך גם הפעוט ביותר**".

35. יחד עם זאת, בעפ"ג 44030-02-22 **מדינת ישראל נ' קאסם בכרי** (נבו, 7.7.22, להלן: **עניין בכרי**) הובהר כי על אף הסיכון הכרוך בהחזקת אגרופן או סכין שלא כדין, על אף

מדיניות הענישה המחמירה ועל אף העובדה שעסקינן בעבירה מסוג פשע - " יש לבחון כל מקרה לגופו ואין זה נכון לשלול מראש ובאופן גורף כל בקשה של נאשם בגיר לביטול הרשעה בעבירה של החזקת סכין או אגרופן. קיימים מקרים, גם אם הם נדירים, בהם יימצאו נסיבות יוצאות דופן, שיטו את הכף לביטול או הימנעות מהרשעה גם בעבירה זו".

36. נסיבות ביצוע העבירה בענייננו הן ברף הנמוך ומאפשרות את ביטול ההרשעה: הסכין נמצאה ברכבו של הנאשם (לא על גופו); לא מוסלקת; לא התלווה לעבירה עבירת אלימות והנאשם לא עשה בה שימוש לרבות שימוש מאיים.

37. יתירה מכך, הנאשם נעדר עבר פלילי, ביצע את העבירה בהיותו בן 18 ועל פי הערכת שירות המבחן הנאשם נעדר דפוסים עבריינים ובעל שאיפות לחיים נורמטיביים ומתפקדים.

38. במספר פסקי דין בוטלו הרשעות בנסיבות דומות ואף חמורות יותר:

ברע"פ 3446/10 סאלח עבד אלחלים (נבו, 06.04.2011) - בית המשפט העליון קיבל את הערעור וביטל הרשעה של נאשם צעיר (בן 23 במועד מתן פסק הדין), שהורשע בבית המשפט המחוזי לאחר ערעור בעבירה של החזקת אגרופן שלא כדיון. נימוקי ההחלטה - "אין לחובת המבקש הרשעות קודמות, הוא מתפקד במה שהוגדר כ"אופן נורמטיבי מובהק" ומדובר בצעיר שהשתלב במסלול של לימודים טכנולוגיים, הנמצא בראשית דרכו בחיים, ועל כן נזקה של ההרשעה עלול להיות רב".

הדברים שנקבעו יפים לענייננו ביתר שאת בהינתן שביחס לאגרופן בניגוד לסכין נקבע כי אין לו אף תכלית או מטרה כשרות, ולכן הוא נחשב חמור יותר (ר' עניין בכרי לעיל).

בעפ"ג 47939-06-23 אבו אל קיעאן נ' מדינת ישראל (27.09.23) בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המערער וביטל את הרשעת המערער מעבירה של החזקת סכין שלא כדיון בנסיבות דומות לענייננו (ברכב). נקבע בפסק הדין - אכן, כטענת ב"כ המשיבה, מדובר בסכין אשר יכולה להביא לפגיעה קשה, אך מנגד יש לזכור כי מדובר בסכין אשר כפי שציין בית משפט קמא בגזר הדין, הנסיבות של החזקתה הן כך שהיא נתפסה ברכב בלא שהמערער עשה בה שימוש, וגם לא שימוש מאיים. בנסיבות אלו, הגם שמדובר בעבירה חמורה והגם שקיים הצורך להילחם בתופעת החזקת סכין, הרי שאין לומר כי מדובר בנסיבות של החזקת סכין אשר בשום מקרה לא יוכלו לצלוח את המבחן שנקבע בהלכת כתב. העובדה שהסכין הוחזקה ברכב ללא עשיית כל שימוש בה, מאפשרת, בנסיבות חריגות ומיוחדות, כפי נסיבותיו של המערער, לשקול ולבחון את שאלת ההרשעה... בנסיבות של ביצוע העבירה על ידי המערער, לא היו כל נסיבות נלוות אשר מעידות על עבריינות, מעורבות פלילית או מסוכנות מעבר לעצם ההחזקה של הסכין שלא כדיון".

בע"פ 13441-01-18 מדינת ישראל נ' ארמוזה (נבו, 11.2.19) נדחה ערעור על אי הרשעה בנסיבות של החזקת סכין בתא כפפות ברכב.

בעפ"ג 5033-08-24 מדינת ישראל נ' טלאב אטרש (14.10.24) המדינה חזרה בה מערעור שהגישה על החלטה לבטל הרשעת נאשם שהחזיק ברכבו סכין בנסיבות דומות לענייננו.

בת"פ 24789-04-22 מדינת ישראל נ' יעקב שבתאי (05.03.24) בוטלה הרשעת נאשם שהחזיק סכין בדלת רכבו שלא כדין. הנאשם היה בסוף שנות השלושים לחייו, עבד כנהג מונית ונתן שירותים לחברה המסיעה לנתב"ג וממנו.

בת"פ 70609-03-22 מדינת ישראל נ' אמור (31.01.23) בוטלה הרשעת נאשם צעיר בן 23, נעדר עבר פלילי וסטודנט להנדסה שהחזיק בסכין בסמוך למרכז התיירות באילת.

בת"פ 18904-02-17 מדינת ישראל נ' צולר (26.06.19) בוטלה הרשעת נאשם ששלף סכין קומנדו מארגז הכלים ברכבו. ההרשעה בוטלה בשל הצטברות נסיבות ובהן אשם תורם של הקורבן ונסיבות החזקת הסכין ברכב.

בת"פ 47754-06-16 מדינת ישראל נ' סואעד (5.6.2017) בוטלה הרשעה בעבירת החזקת סכין קומנדו ברכב שלא כדין. הנאשם היה בן 26 במועד מתן גזר הדין, בן 24 במועד ביצוע העבירה.

בת"פ 15774-01-16 מדינת ישראל נ' איינה (22.02.17) בוטלה הרשעת נאשם שהחזיק בסכין מתקבעת בקופסת המצבר בקטנועו, בשל מכלול הנסיבות ובהן המלצת שירות המבחן, גילו (21) והיעדר עבר פלילי.

לא נעלמו מעיני פסקי דין אחרים בהם נדחתה בקשה לביטול הרשעה בעבירה של החזקת סכין/ אגרופן שלא כדין. כך למשל: ברע"פ 529/10 אריאל שאלתיאל נ' מדינת ישראל (נבו, 1.2.10) - סכין קפיצית שלהבה ניתן לקיבוע והוחזקה ביחד עם שתי אלות ברכב; בע"פ 25206-02-11 מדינת ישראל נ' אבו זניד (נבו, 27.3.12) - סכין שהייתה חלק מאבזם החגורה אותו הנאשם לבש ונשא על גופו; בעניין בכרי שני נאשמים, האחד נשא סכין בכיס מכנסיו ואצל השני נמצא אגרופן בכיס. הנסיבות במקרים אלו שונות מהנסיבות בענייננו וכאמור יש לבחון כל מקרה על פי נסיבות ביצוע העבירות ונסיבות העושה.

ההרשעה עלולה לפגוע בשיקום הנאשם:

39. הנאשם החל השנה לימודיו כסטודנט לתואר רוקחות בירדן. בהתאם לסעיף 56(א) לפקודת הרוקחים, רוקח ש"הורשע בפסק דין סופי, בין בישראל ובין מחוץ לישראל, בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומריתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק במקצוע או בעבירה כאמור שיש לה השלכה על עיסוקו - עבר עבירת משמעת, שניתן להגיש בגינה קובלנה לוועדת משמעת. מי שנמצא כי עבר עבירת משמעת, רשאית הוועדה לנקוט נגדו מגוון אמצעים: התראה, נזיפה, קנס, התליית הרישיון, ביטול רישיון או קביעת תנאים והגבלות (סעיף 56טז לפקודת הרוקחים).

40. הנאשם לא הוכיח שהרשעה בעבירת החזקת סכין היא עבירה שניתן להגיש בגינה קובלנה לוועדת משמעת, הוא לא הוכיח שהרשעה בדין תפגע ביכולתו לעסוק כרוקח לאחר סיום לימודיו ולא הרים את הנטל להוכיח פגיעה קונקרטיה ומוחשית.

41. חרף האמור, לאור גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה והתקיימות רוב התנאים שקבע השופט לזין בהלכת כתב, השתכנעתי כי בעניינו של הנאשם על אף שלא הוכחה פגיעה קונקרטיה, ברורה ומוחשית, מתקיימות נסיבות שיש בהן כדי להטות את הכף לטובת אי הרשעה.

42. הנאשם ביצע את העבירות בהיותו בן 18 וכיום הוא בן 19 ונכנס ללא ספק תחת קטגוריית "צעיר-בגיר". כמו כן, מתסקיר שירות המבחן עולה הרושם כי הנאשם בעל פוטנציאל שיקום גבוה מאוד. מדובר בנאשם צעיר ונורמטיבי, נעדר הרשעות קודמות שאינו בעל דפוסי התנהלות עברייניים ואשר עולם הפשע זר לו.

43. הנאשם הודה בביצוע העבירה, לקח אחריות וממועד ביצוע העבירה משך כשנה וחצי לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. בנוסף - העבירה לא גרמה לפגיעה באחרים; הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ומתפקד, סיים מכינה לרוקחות בירדן והחל בלימודי תואר ראשון. כמו כן התחשבת באפשרות שהרשעה תפגע בעתידו של הנאשם. האפשרות לפגיעה כאמור לא הוכחה במידת ההוכחה הדרושה ככלל לביטול הרשעה, אולם היא קיימת.

44. על פי הערכת שירות המבחן, הנאשם נעדר דפוסים עבריינים, בעל סיכויים גבוהים לשיקום וההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע בפני ביצוע עבירות נוספות. בשל אי נזקקות טיפולית ורצונו של הנאשם להמשיך בלימודיו לתואר שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הפנים את חומרת העבירה והפיק את הלקחים והמליץ לבטל את הרשעת הנאשם לאור חשש שהרשעה תפגע בעתידו המקצועי כרוקח ולהשית עליו ענישה שיקומית בדמות 100 שעות לתועלת הציבור.

45. מכל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי יש להעדיף את שיקולי השיקום של הנאשם על פני שיקולי הענישה האחרים של גמול והרתעה.

התוצאה

46. לאור האמור אני קובעת שהנאשם ביצע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, אולם באיזון בין האינטרס הציבורי, הרתעת היחיד והרבים, לבין האינטרסים הנוגעים בנאשם, נוכח החשש שהרשעה תפגע בעתידו - **אני מורה על ביטול הרשעת הנאשם, כך שההליך יסתיים ללא הרשעה וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 100 שעות שירות לתועלת הציבור, על פי תכנית שתוגש לאישורו של בית המשפט בתוך 45 ימים מהיום.

בית המשפט הבהיר לנאשם חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, וכן הובהר לנאשם כי ככל ולא ישתף פעולה עם שירות המבחן, בית המשפט רשאי להפקיע את צו השל"צ ו/או צו המבחן, ולדון את הנאשם מחדש במסגרת מתחם העונש ההולם.

ב. התחייבות בסך ₪ 3,000 שלא יעבור עבירה דומה לעבירה בה הורשע וזאת לתקופה של שנה מהיום.

ניתן צו להשמדת הסכין.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ג חשוון תשפ"ה, 14 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.